

[Forsvarsministeren.]

det forsvarsforlig, som har dannet den politiske baggrund for dansk forsvars opbygning i første halvdel af 60'erne. 6 år efter, den 17. juni 1966, bekræftede de 4 gamle partier, socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, forsvarsforliget af 1960 gennem tilslutning til et af regeringen fremsat forslag om en vidtgående tilpasning omfattende værnernes organisation, aktivitet, tjenestetid og driftsbudgetter. Den brede politiske baggrund for dansk forsvarspolitik skulle hermed være sikret også under de kommende års tilpasning af dansk forsvar.“

Jeg kan helt give tilslutning til denne udtalelse af min forgænger som forsvarsminister. Enhver, der har en positiv stilling til Danmarks forsvar, må ønske, at samarbejdet mellem de fire partier kan fortsætte. Jeg håber også, at besvarelsen af denne forespørgsel kan bidrage hertil, idet jeg forventer, at også socialdemokratiet kan give tilslutning til den stilling, regeringen har taget til de tre budgetter, der omhandles af denne forespørgsel.

Jeg kan resumere regeringens stilling således:

Vedrørende 1968-69: den for dette finansår gældende besparelse på 125 mill. kr. skal ikke påvirke de kommende budgetter. Vedrørende 1969-70 og 1970-71: de forelagte budgetter vil udgøre den økonomiske ramme for forswarets virksomhed. Det gælder såvel materielinvesteringsskontiene, § 27, som driftsskontiene, § 22. For driftsskontienes vedkommende vil regeringen fortsætte bestræbelserne for at fremme rationaliseringer i det omfang, de heraf flydende besparelser kan forenes med effektivitetshensynet og i øvrigt kan ske inden for forsvarsforligets rammer.

Ordføreren for forespørgerne (Victor Gram): Jeg vil gerne takke forsvarsministeren for den redegørelse, vi har fået her; jeg takker bl. a., fordi der på områder, hvor der tidligere var stor usikkerhed, er skabt nogen klarhed, medens vi på andre områder stadig væk mangler oplysninger.

Jeg takker også forsvarsministeren for citatet af mit citat af hr. Poul Hansens udtalelse i sin tid. De bemærkninger, der blev

gjort i den pågældende pjece, er jo netop udtryk for, skal vi sige ærligheden i socialdemokratiets politik på det forsvarsmæssige område. Hvis den kan være af betydning for andre partier med hensyn til at leve op til en tilsvarende ærlighed, så har den naturligvis gjort sin gerning på disse områder.

Jeg forstår ikke, at forsvarsministeren har kunnet være i tvivl om, hvorvidt socialdemokratiet vil stemme for de besparelsesforslag, der var forelagt fra regeringens side. Vel, vi kunne naturligvis diskutere, hvorvidt besparelserne skulle finde sted på andre områder end netop dér, hvor regeringen har foreslået dem — der er vel nok enkelte områder, hvor vi ville have foretrukket besparelser fremfor netop på disse felter. Jeg tænker bl. a. på den virkning, visse besparelser automatisk får på ledigheden på et tidspunkt, hvor dette i forvejen er et problem. Men lad det ligge. Der er for os ingen tvivl om, hvad jeg også gav udtryk for, at hvor der er mulighed for at spare på forsvarsbudgetterne, er vi naturligvis interesserede i sådanne besparelser under forudsætning af, at disse besparelser i øvrigt kan forenes med den sikkerheds- og forsvarspolitik, som den udenrigspolitiske situation gør det nødvendigt for os at opretholde.

Det er muligt, at man efterhånden er nået så langt frem, at det vil være rimeligt at foretage en ny og nøjere vurdering af hele forsvarsordningen og forsvarsforliget. Jeg har mine tvivl om, at tidspunktet er kommet, men det er i hvert fald min opfattelse, at begynder man at pille ved de forudsætninger, som den nuværende forsvarsordning hviler på, så er man betænkeligt nær ved at gå ind på et skråplan, som har og vil være af samme karakter som det, vi altid tidligere har oplevet; når vi skulle til at revidere forsvarsordningerne, der håbløst var kommet ud af takt med de faktiske midler, der blev stillet til rådighed.

Der er én ting mere, der undrede mig i forsvarsministerens udtalelser. Det var, ligesom forsvarsministeren ville fortælle socialdemokratiet, at det, regeringen har gjort i denne situation, med besparelser på forsvarsordningen, det er jo egentlig det samme, som en socialdemokratisk regering gjorde i 1957. Ja men der er jo en væsensforskul på situationen i 1957 og i 1968. I 1957 hvilede dansk forsvar, jeg havde nær